

Производството е с правно основание чл. 72, ал. 4 от ЗМВР и е образувано по жалба на ИЛК. ЗЛ. М., ЕГН ***** с пост. адрес в гр. Варна, жк „Възраждане“ № 85, вх. Б, ет. 6 срещу Заповед за задържане на лице рег. № 2903з-48/31.07.2021 г., издадена от полицаи в РУ -Кубрат при ОДМВР - Разград К. КР. Д.. С жалбата претендира отмяна на цитираната заповед като издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят при редовност в призоваването не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата полицаи К. КР. Д. се явява и ангажира становище, че атакуваната в настоящото производство заповед за задържане не страда от пороците, твърдени в жалбата, съдържа всички необходими реквизити и е законосъобразно издадена.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящето производство е Заповед рег.№ 2903з-48/31.07.2021 г. за задържане за срок до 24 часа, издадена от полицаи в РУ Кубрат, на осн. чл. 72, ал. 1, т.1 ЗМВР, във вр. с чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК във връзка с преписка № 2903М-172/31.07.2021 г.

От административната преписка се установява, че на 31.07.2021 г. в 08:00 часа лицето ИЛК. ЗЛ. М., ЕГН ***** е задържано за срок от 24 часа в помещение за временно задържане на РУ на МВР-Кубрат, за което на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е издадена процесната заповед. Като фактическо основание за задържането е посочена единствено разпоредбата на чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК във вр. с преписка № 2903М-172/31.07.2021 г. Посочено е още, че на задържаното лице са разяснени правата му по чл. 72, ал. 3, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и чл. 73 от ЗМВР, както и начина и срока за обжалване. Заповедта е подписана собственоръчно от задържаното лице, без да са направени възражения по нейното съдържание. В заповедта е посочен също часа и датата, на които лицето е било освободено - 07:25 часа на 01.08.2021 г.

С административната преписка е представен протокол за личен обиск на лицето ИЛК. ЗЛ. М. от дата 31.07.2021 г. в 08:00 часа, извършен от полицаи Й.Й. в присъствието на свидетел полицаи К.Д., като при обиска са описани намерените вещи, собственост на задържаното лице. Протоколът е подписан от полицейския орган, обискираното лице и свидетеля. Възражения не са направени.

С административната преписка е представена и декларация от дата 31.07.2021 г., съставена в 08:00 часа, попълнена и подписана от задържаното лице. С декларацията е удостоверено, че при задържането си ИЛК. ЗЛ. М. е бил запознат с правото на адвокатска защита по негов избор и за негова

сметка и с правото на адвокатска защита от служебен адвокат по реда на Закона за правната помощ, по които лицето е отбелязало, че не желае такива. Лицето е декларирано, че няма здравословни проблеми, за които да се налага консултация с лекар; че не желае медицински преглед от лекар по негов избор и за негова сметка; че не желае медицински преглед от лекар; че не желае член от семейството му или друго заинтересовано лице да бъде уведомено за задържането му; че е уведомен за правото му на свиждане, да получава колети и храна; че няма нужда от специална хранителна диета; че веднага след задържането му, устно е запознат с правата си по чл.72, чл.73 и чл.75 от ЗМВР.

По делото се установява още, че на 23.08.2021 г. проверката по преписка рег. № 2903М-172/2021 г. е изпратена на РП-Разград, ТО-Кубрат с мнение за образуване на досъдебно производство по чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК.

Видно е от приложените по делото доказателства, че на 31.07.2021 г. са снети сведения, както от оспорващият М., така и от лицата А.А., К.И., М.И. и И.Н.. От тях се усатновява, че вечерта на 30.07.2021 г. всички в обща компания посетили заведение „Ябълката“ в гр. Завет, където останали до ранните часове на 31.07.2021 г. Около 04:00 часа, когато решили да тръгват, от заведението излезли М., бащата и сина И., а Н. останал, за да плати сметката. Между него и други посетители, останали последни в барчето възникнала разправия, при което уплашен Н. на бегом си тръгнал. След него излязъл и собственикът на заведението М.Д., както и А.А.. До бензиностанция в града, намираща се в непосредствена близост до „Ябълката“ Д. настигнал Н. и го обвинил, че след като употреби алкохол създава проблеми с клиенти в заведението, повишил му тон. Жалбоподателят заедно с М. и К.И.и били наблизко и възприели, че Д. търси сметка за поведението на Н.. Върнали се, като М. отишъл при двамата и нанесъл удар с ръка в областта на лицето на Д. и прилагайки му хватка около врата, го повалил на земята. Последвали удари и от другите лица от компанията. За да разтърват собственика на заведението пристигнали Б.С. и М. Д.а, сигнализирани били и органите на полицията.

По преписката е приложено Съдебно-медицинско удостоверение № 89/2021 г., от чието заключение се установява, че при прегледа извършен на 02.08.2021 г. на М.Д. и от представената медицинска документация се установява, че същият е получил следните телесни увреждания: счупване на носни кости; хематом на лява орбита и две цепковидни рани върху ляво подочие; разкъсване на лигавицата на долна устна от дясна страна към преддверието на устаната кухня; кръвонасядания, охлузвания и драскотини по главата, тялото и крайниците. Описаните увреждания са причинени от твърд/и тъп/и и тъпоръбест/и предмет/и, могат да бъдат получени както съобщава освидетелстваният и са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Към жалбата е приложено Съдебно-медицинско удостоверение № 775/2021 г., от заключението, на което се установява, че И.М. е получил ожулвания и кръвонасядания в областта на лицето и шията, които са резултат от предмети с подчертан ръб, каквито могат да бъдат човешки нокти; травматичен оток в областта на лявата скула, ожулвания в областта на кръстеца, горните крайници, дясното коляно - резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети. Преценени в своята съвкупност тези травматични увреждания биха могли да бъдат получени по указаните време и начин и са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Така установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Оспорената заповедта е издадена от компетентен орган, съобразно нормата на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, а именно полицейски орган, на когото изрично по силата на чл. 72 от ЗМВР е предоставено правото да издава заповеди за задържане на лице при наличие на материално-правните предпоставките за това в закона.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила. В оспорения акт е посочено правно основание за задържането - чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, според която полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В действителност фактите, описани в заповедта са оскъдни, като се изчерпват в посочване на разпоредбата от НК (чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК), която регламентира съответния престъпен състав и е посочена образуваната административна преписка - рег. № 2903М-172/31.07.2021 г. Вярно е, че органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата, които са го мотивирали да издаде процесната заповед за задържане, но е допустимо мотивите, т. е. фактическите основания, да се съдържат в друг документ, неразделна част от административната преписка, който предхожда издаването на акта (Тълкувателно решение №16/31.03.1975 г. на ОСГК). Като част от преписката по делото са представени пет броя сведения, снети от свидетели, както и докладна записка. Снетите сведения са от датата на издаване на заповедта за задържане, поради което съдът приема, че фактите, съдържащи се в тези писмени доказателства следва да се отнесат към фактическите основания за издаване на оспорената заповед.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. Задържането е за срок не по-дълъг от 24 часа и представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, целяща да предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. За да се приложи тази норма е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление, както и данни това престъпление да е извършено от

задържаното лице. В тази връзка следва да се посочи, че понятието „данни“ по смисъла на ЗМВР и понятието „достатъчно данни“ по смисъла на НПК имат различно съдържание. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При прилагането на ПАМ „задържане за 24 часа“ по чл. 72 от ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление, т. е. тези данни може да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но да са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице има съпричастност към извършването на съответното престъпление. Иначе казано, за прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват оспорващия със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване, тъй като дейността на полицейските органи, съгласно чл. 67 от ЗМВР е да предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления. Приложението на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е в рамките на оперативната самостоятелност на полицейските органи, с оглед преценката за наличието на връзка между задържаното лице и извършеното престъпление.

В контекста на изложеното по-горе от фактическа и правна страна съдът намира, че в конкретния случай изнесените данни в сметите сведения от свидетелите са напълно достатъчни, за да се направи извод, че оспорващият М. има евентуална съпричастност към извършване на престъплението, чийто състав е посочен в заповедта.

Неоснователно е възражението, че задържането по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е оправдано само когато има опасност лицето да извърши престъпление или когато съществува реална опасност то да се укрие и да избегне наказателното преследване. Вярно е, че това основно е мотивирало законодателя за правната регламентация на тази мярка за административна принуда, но не може да се отрече правото на самостоятелна преценка на полицейските органи да прилагат същата, разбира се при спазване на принципа за съразмерност в чл. 6 от АПК, още повече, че в случая се касае за лице, което няма постоянно местожителство в гр. Завет, а в гр. Варна. В конкретния случай съдът счита, че този принцип е спазен при наличието на

материално-правните предпоставки за издаване на заповед за полицейско задържане за срок до 24 часа.

По изложените съображения депозираната жалба от ИЛК. ЗЛ. М. е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.